

Sygn. akt VII K 369/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Wieczorek

Protokolant: str. sekretarz sądowy Anita Cichosz

przy udziale Prokuratora: Adama Zarzyckiego

po rozpoznaniu w dniach: 14.12.2016 roku i 08.02.2017 roku

sprawy **R. P.** s. J. i B. z d. R., ur. (...) w Ł.

oskarżonego o to, że:

w dniu 26 sierpnia 2011 roku w miejscowości G., powiat (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził finansującego spółkę (...) Sp. z o.o. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 64 000 złotych w ten sposób, że będąc P. w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. M. nr (...) gm. G., zawarł ze spółką (...) Sp. z o.o. w G. umowę leasingu nr (...) z dn.(...)roku na zakup samochodu marki V. (...) nr rej. (...) bez zamiaru jego spłaty, a następnie przywłaszczył sobie w/w pojazd czym doprowadził (...) Sp. z o.o. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w przedmiotowej kwocie,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 284§ 2 kk w zw. z art. 11§ 2 kk

1. oskarżonego **R. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 kk w zb. z art. 284§ 2 kk w zw. z art. 11§ 2 kk w zw. z art.4 § 1 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art.11 § 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;
2. zwalnia oskarżonego od kosztów sądowych, wydatki przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt **VII K 369/16**

UZASADNIENIE

W dniu (...)roku B. P. i K. P. zawarły umowę spółki z ograniczoną odpowiedzialnością działającą pod firmą (...). Władze spółki to Zarząd oraz Zgromadzenie Wspólników. Pierwszy zarząd jest dwuosobowy, a w jego skład wspólnicy powołali jako prezesa zarządu B. P., a zastępcę prezesa – K. P.. Udziały B. P. nabyli z dzień (...) - oskarżony R. P. oraz K. P., na zasadzie spadkobrania. Na dzień **(...)roku** prezesem zarządu spółki (...) była K. P., a wiceprezesem – oskarżony R. P..

Na dzień (...) roku spółka (...) nie figurowała w Krajowym Rejestrze Długów. Spółka nie składała na dzień (...) w urzędzie skarbowym bilansu, ani rachunku zysków i strat. Na spółce nie ciążył taki obowiązek.

Spółka złożyła zeznanie podatkowe CIT- 8 o wysokości osiągniętego dochodu przez podatnika podatku dochodowego od osób prawnych. Z zeznania podatkowego wynika, że przychody spółki w roku podatkowym 01.01.2010r – 31.12.2010r. były na poziomie 48 156,40 złotych, natomiast dochody na poziomie – 6 309,65 złotych.

Na prośbę oskarżonego R. P., jego siostra - K. P. jako prezes spółki (...) podpisała w imieniu spółki wniosek o finansowanie zakupu pojazdu w formie leasingu. We wniosku wskazano, iż osobą, która oglądała pojazd oraz z którą

należy prowadzić rozmowy w sprawie leasingu jest R. P.. Wniosek wstępny sporządził i podpisał oskarżony R. P.. Rozmowy dotyczące leasingu oraz formalności związane z przedmiotowym leasingiem prowadził w imieniu spółki oskarżony R. P., jako pomysłodawca takiej formy sfinansowania nabycia pojazdu marki V. (...). Na potrzeby weryfikacji kondycji (...) spółki (...) i oceny ryzyka oskarżony R. P. złożył:

- zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu CIT -8 w roku podatkowym 01.01.2010 – 31.12.2010, opatrzone podpisem R. P.. W zeznaniu podatkowym wskazał, że spółka osiągnęła przychody na poziomie 1 696 202,85zł, a dochody na poziomie 168 107,53 złotych;

- bilans na dzień 30.06.2011 roku do urzędu skarbowego, opatrzone był podpisem R. P.,

- rachunek zysków i strat na dzień 30.06.2011r. do urzędu skarbowego, opatrzone podpisem R. P., wskazujący na przychody netto ze sprzedaży i inne na poziomie 685 654,22 zł, a zysk z działalności gospodarczej na poziomie 97 907,53 złotych,.

Wymagane były także dokumenty rejestrowe, finansujący otrzymał umowę spółki z dnia (...). w formie aktu notarialnego, zaświadczenie Naczelnika U. S. Ł. traktujące o nabyciu udziałów w spółce po B. P., oraz odpis aktualny KRS.

W dniu **26.08.2011** roku K. P., jako prezes spółki (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K. M. nr(...) gm. G. zawarła umowę leasingu nr (...) z finansującym **(...) spółka z o.o. w G.** Przedmiot leasingu to samochód osobowy **V. (...)**. Wartość umowy leasingu został ustalony na kwotę 44 000 złotych, czynsz wstępny - 8 118 złotych, wkład gwarancyjny - 8 118 złotych, opłata manipulacyjna 1 082,40 złotych. Załącznik nr 1 do umowy stanowił harmonogram wnoszenia rat leasingowych – w liczbie 36, raty tej samej wysokości – 1 777.03 złotych brutto (z podatkiem VAT). Zabezpieczeniem leasingu był weksel in blanco – deklarację wekslową podpisała w imieniu spółki – prezes K. P., oraz **poręczenie wekslowe** udzielone przez R. P..

W dniu **26.08.2011 roku** K. P. jako prezes spółki (...) złożyła nadto oświadczenie, że:

- spółka nie posiada zaległości z tytułu podatków, innych danin publicznych oraz obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne,

- nie toczy się w stosunku do niej sądowe, ani administracyjne postępowanie egzekucyjne,

- spółce nie zagraża wszczęcie postępowania upadłościowego, układowego, ani procedury zmierzającej do likwidacji prowadzonej działalności,

- spółka nie korzysta z takich form finansowania działalności, jak kredyt, leasing,

- spółka nie posiada sprzętu do transportu,

- podała nazwy (bez adresów) partnerów handlowych spółki – odbiorców usług.

W dniu **30.08.2011 roku** na rachunek (...) spółki z o.o. w G. wpłynęła kwota 14 036 złotych, m.in. tytułem czynszu wstępnego. Wpłaty pochodziły ze środków finansowych oskarżonego R. P..

Samochód marki V. (...) o nr rej. (...) – przedmiot leasingu został przekazany przez finansującego do wyłącznego użytkowania spółce (...) w dniu (...) roku. Akt wydania pokwitowała w imieniu spółki K. P. Pojazd V. (...) o nr rej. (...) – przedmiot leasingu posiadał wykupioną polisę OC, AC, NW. Z pojazdu korzystał wyłącznie oskarżony R. P., gdyż jego siostra K. P. nie posiada prawa jazdy oraz nie interesowała się co działo się z pojazdem.

K. P. nie miała zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, nie interesowała się tym, czy raty leasingowe są regulowane zgodnie z harmonogramem. K. P. oczekiwała, że to jej brat R. P. będzie regulował raty leasingowe. Jednakże oskarżony R. P. również nie miał zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, gdyż żadna z rat leasingowych nie została wpłacona.

Umowa leasingu została wypowiedziana (...) Sp. z o.o. w dniu **24.10.2011** roku. Wypowiedzenie odebrał oskarżony R. P.. Korzystający został wezwany do zwrotu przedmiotu leasingu w terminie 3 dni od wypowiedzenia umowy finansującemu. Oświadczenie o wypowiedzeniu i wezwanie do zwrotu pojazdu zostało doręczone również K. P. w dniu 12.01.2012 roku przez G. S. - upoważnionego przez finansującego. K. P. oświadczyła, że pojazd użytkuje brat i to on winien płacić za korzystanie z samochodu. G. S. informował K. P. o możliwości wznowienia leasingu, pod warunkiem spłaty powstałego już zadłużenia. K. P. nie spłaciła zadłużenia. Również zadłużenia nie spłacił oskarżony R. P..

Pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) nie został wydany finansującemu - (...) spółki z o.o. w G.. Do chwili obecnej nie ustalono co stało się z samochodem. Oskarżony R. P. podaje, iż pojazd został skradziony, ale kradzieży nie zgłoszono organom ścigania, ani też zwracano się do towarzystwa ubezpieczeniowego o odszkodowanie z polisy AC pojazdu.

W dniu 29 czerwca 2012 roku spółka (...) spółka z o.o. w G. poprzez pełnomocnika wystąpiła przed Sądem (...) (...) w G.z pozwem przeciwko (...) Spółce z o.o. z siedzibą w K. M. oraz przeciwko R. P. o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowych i zasądzenie od pozwanych solidarnie kwoty 47 361,62 złotych z ustawowymi odsetkami od daty wniesienia pozwu i kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego, wobec tego, że pozwani nie wykupili weksla, wypełnionego przez powoda sumą dłużną wynikająca z umowy leasingu z dnia 26.08.2011 roku.

Nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia (...) roku w sprawie(...)Sąd (...) (...)w G. w sprawie z powództwa (...) spółki z o.o. w G. nakazał pozwanym (...) Spółce z o.o. z siedzibą w K. M. oraz R. P. aby zapłacili solidarnie powodowi z weksla kwotę 43 361,62 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 29.06.2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi i kosztami zastępstwa procesowego w kwotach wskazanych w nakazie – w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia nakazu albo wnieśli w tym terminie zarzuty. Nakaz zapłaty uprawomocnił się w dniu 17.08.2012 roku.

Komornik Sądowy przy Sądzie (...) wP.w latach 2010-2011 prowadził do majątku spółki kilkanaście postępowań egzekucyjnych w sprawach:

-(...) z wniosku z dnia (...)Banku (...) w S. kwoty 55 000 złotych kapitału oraz odsetki i koszty postępowania – zajęcie wierzytelności spółki oraz rachunku bankowego,

- (...) z wniosku wierzyciela (...) (...) w siedzibą w R. z dnia (...) na podstawie tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty z dnia (...) opatrzonego klauzulą wykonalności w dniu (...)– kwoty 678,20 zł. wraz z odsetkami, zajęcie wierzytelności spółki oraz rachunku bankowego spółki,

- (...) z wniosku z dnia (...) wierzyciela (...) (...) SA z siedzibą w W., na podstawie tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty z dnia (...) opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia(...)– kwoty 4 466,32 złote oraz kwoty 285,91 złotych wraz z odsetkami i kosztami, zajęcie rachunku bankowego spółki,

- (...) z wniosku egzekucyjny z dn. (...) wierzyciela (...) (...) SA w W., na podstawie tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty z dnia (...) opatrzonego klauzulą wykonalności z dnia (...) – kwoty 2 674,03 zł, oraz kwoty 162,25 zł raz z odsetkami i kosztami postępowania, zajęcie rachunku bankowego spółki,

-(...)z wniosku wierzyciela z dnia (...) roku Banku (...) w S. o wydanie samochodu S. (...).

/dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. P. k. 51verte-52, zeznania świadków: P. M. – k.65verte-66, akta (...) - k. 394verete-395, G. S. k.52 verte, akta (...) - k.76-77verte, **zbiór dokumentów A (...)** : protokół oględzin rzeczy k. 1 -3, notatka urzędowa k. 5, protokół przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie k. 6-8, umowa leasingu z załącznikami k. 9-22, 35-44, 64-71, odpisy wyroków ze sprawy (...)k. 29-30, 31-27, 138-139, akt notarialny umowa spółki k. 47-50, wskazanie zbywcy oraz wnioski do firmy (...) Sp. z o.o. k. 51-59, zeznanie (...)o wysokości dochodów CIT 8 k. 60-63, bilans (...) k. 64-65, rachunek zysków i strat k.66-67, zaświadczenie z U. S. Ł. k.68, akt notarialny k.69-71, protokoły rozpraw z akt (...) k. 75-80, 82-84, 87-88, 91-94, 95-97, 98, pismo komornika sądowego przy S(...) (...) k. 90, pismo Naczelnika U. S. k.85, pismo ZUS k. 86;

akta (...) kopia wypisu z aktu notarialnego – k.215-218, odpis KRS – k.241-243, zaświadczenie Naczelnika (...) Ł. – k. 239, raport – k. 219, pismo Naczelnika U. S. w P. – k. 335, kopia zeznania podatkowego CIT 8- koperta k. 336, wnioski – 222-225, wniosek wstępny – k. 226-230, CIT-8 – k. 231-234, Bilans – k. 235-236, Rachunek zysków i strat – k. 237-238, kopia wypisu z aktu notarialnego – k.215-218, umowa leasingu wraz z ogólnymi warunkami umowy – k. 5, 7, harmonogram – k. 6, deklaracja wekslowa i oświadczenie poręczyciela – k. 9, oświadczenie – k. 220, pismo pokrzywdzonego – k. 337, pokwitowanie – k. 392, faktura Vat – k. 391, akt wydania – k. 10, protokół odbioru – k. 212, wypowiedzenie umowy leasingu – k. 18,

pismo pokrzywdzonego – k. 135-136, pozew i nakaz zapłaty oraz zarządzenie o prawomocności – akta sprawy (...) Sądu (...) (...) w G. akta postępowania egzekucyjnego - (...) akta postępowania egzekucyjnego - (...) akta postępowania egzekucyjnego - (...) akta postępowania egzekucyjnego - (...) akta postępowania egzekucyjnego (...)

Oskarżony **R. P.** ma 46 lat. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest prawnikiem. Jest współwłaścicielem spółki (...), a nawet wiceprezesem. Obecnie przebywa w A. Ś. w P., gdzie jest zatrudniony na ½ etatu z wynagrodzeniem 105 złotych. Jest kawalerem, ma na utrzymaniu 2 dzieci w wieku 17 i 8 lat. Jako majątek posiada nieruchomości w m. K. M..

Oskarżony był już kilkakrotnie karany za przestępstwa, głównie p-ko mieniu z art.286 kk, ostatnio wyrokiem (...) Sądu (...) (...) w Ł. z dnia (...) w sprawie (...) – na kary pozbawienia wolności 3 lat, 4 lat i 2 m-cy oraz 1 roku i 2 m-cy; a nadto ostatnio wyrokiem Sądu (...) w P. (1) z dnia (...) w sprawie (...) za czyn z art. 286 § 1 kk i innych na kary pozbawienia wolności 2 lat, 1 roku i 3 m-ce, 1 roku, 2 lat i 8 m-cy.

/dowód: odpis wyroku ze sprawy (...) k.9, obliczenie kary k. 10, odpis wyroku ze sprawy (...) k. 21, odpis wyroku ze sprawy (...) k.25-26, wydruk bazy (...) k. 28-33; **zbiór dokumentów A** : karta karna k. 102-106, odpisy wyroków: (...) k. 29-30, 31-27, odpisy wyroków ze sprawy (...) k.72-73, odpis wyroku ze sprawy (...) k. 122, odpis wyroku ze sprawy (...) k. 125-126, odpis wyroku ze sprawy (...) k. 130, odpis wyroku ze sprawy (...) k. 135/

Oskarżony **R. P.** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż jeśli chodzi o kwestie związane z zawarciem umowy leasingu to stwierdził, iż on nie złożył na umowie podpisu, nie zawarł tej umowy. On w tym czasie - 26.08.2011 r. nie był prokurentem firmy (...) (...) w K. (...) byłem jej wiceprezesem. Podpis jaki złożył na umowie, to złożył jako poręczyciel R. P., poręczał swoim majątkiem. Pod umową podpisała się jego siostra K. P.. Wskazał, iż samochód był użytkowany przez niego.

Jeżeli chodzi o zarzut przywłaszczenia, to wyjaśnił, iż nie może się z nim zgodzić bo 16.10.2011r., gdyż zeznając jako świadek w sprawie jego siostry, to auto zostało skradzione z posesji przy ul. (...) w Ł.. Wskazał, że ani on, ani jego siostra nie wnosili o odszkodowanie za ten samochód, a samochód został skradziony w październiku 2011r. Kluczyki i dokumenty tego auta nadal posiada. Wpłata za pojazd została dokonana bodajże 16 czy 17 tys. zł, to było 5 czy 10 % auta plus ubezpieczenie też było zapłacone OC i AC. Jedną wpłatę dokonali. To mogło być na początku sierpnia. We wrześniu nie zapłacił już raty leasingowej. Bowiem wynikało to z problemów finansowych spółki. Już do końca jego pobytu na wolności, raty nie były regulowane. Podniósł, że dzwonił do firmy (...) i próbował odłożyć raty, ale się nie udało. Spółka dokonała wpłaty 16 tys. i zgadza się, że mieli dużo egzekucji. Według niego postępowania egzekucyjne nie znaczą, że firma nie chce wyjść na prostą. On nie pamiętam, ale wydaje mu się, że musiał przedstawić dokument dotyczący jego nieruchomości. W firmie leasingowej nie wymagali przedstawienia stanu jego konta, pytali się tylko o jego nieruchomości. Podniósł, iż nie wie ile na prywatnym koncie miał wówczas pieniędzy, może 3-4 tys. złotych. Zaś miesięczna rata wynosiła ok. 1 tyś. złotych. Wyjaśnił, iż ich kontrahentami, byli kontrahenci z U.. Wskazał, iż na kwotę 17 tys. złotych, składała się kwota 8.118 złotych tytułem czynszu wstępnego oraz kwota 8.118 złotych tytułem wkładu gwarancyjnego. Nie pamięta od kiedy były raty. Jakby nie uiszcili tych opłat, to nie doszłoby do zawarcia umowy leasingowej. Zobowiązania U. były na równi z wierzytelnościami. On z nimi współpracował od lat 90-tych. On z mamą przekształcił się w spółkę z o.o. w 2007 r., wówczas jego mama była prezesem. U. odbierali od nich towar, mieli stoiska w P. (2) Oni płacili regularnie, ale potem zginęli z towarem na przełomie 2010-2011r. może trochę wcześniej.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego R. P. k. 51verte-52/

Sąd Rejonowy dokonał następującej oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego i zważył co następuje:

Sąd na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznał, że

okoliczności popełnienia przez oskarżonego R. P. zarzucanego mu czynu nie budzą żadnych wątpliwości. Sąd generalnie odmówił waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego R. P. nie przyznającego się do winy, albowiem były one w całości sprzeczne z zebranym w sprawie materiałem dowodowym osobowym jak i rzeczowym, w postaci:

- podpisanej w imieniu spółki (...) spółki z o.o. umowy leasingowej z dnia (...) roku – jako formy finansowania nabycia pojazdu marki V. (...). Fakt ten wynika z umowy leasingu nr (...) zawartej między spółką (...) sp z o.o. w K. M. jako korzystającym, a finansującym - (...) spółka z o.o. w G., jak również zeznań świadków R. M., w obecności którego doszło do sporządzenia umowy oraz G. S. – upoważnionego z ramienia pokrzywdzonej spółki do windykacji należności z umowy leasingu;

- zgromadzonych dokumentów spółki (...) na potrzeby umowy leasingu, które przygotował osobiście sam oskarżony R. P., gdyż jego siostra K. P. nie przygotowywała żadnych dokumentów, ani nie też uczestniczyła w procedurach weryfikacyjnych prowadzonych przez firmę leasingową, nie sporządzała do tej umowy żadnych dokumentów. Jej rola ograniczyła się do podpisania umowy leasingowej na prośbę brata R. P.. Bowiem to on miał użytkować przedmiotowy pojazd. Takie ustalenia znajdują dobitne potwierdzenie w aktach sprawy (...) a nadto w tym zakresie korespondują z zeznaniami świadka R. M. – świadczącego usługi na rzecz spółki (...) z o.o. w G.. Świadek R. M. wprost wskazał, że wszystkie formalności w imieniu spółki (korzystającego) prowadził R. P., chociaż świadek nie potrafił wstępnie wskazać czy oskarżony R. P. był wówczas związany formalnie ze spółką, natomiast – jak podał świadek – to R. P. przysyłał dokumenty i utrzymywał kontakt telefoniczny. Umowę leasingu podpisała prezes spółki – K. P., w miejscu siedziby spółki.

Sąd nadał przymiot wiarygodności zeznaniom świadków: G. S. oraz R. M., albowiem były one spójne, jednolite i wzajemnie się uzupełniały. Wiedza w/w świadków co do okoliczności istotnych w tej sprawie wynikała z czynności zawodowych podejmowanych przez każdego z nich, a odnośnie G. S. znajduje odzwierciedlenie w zgromadzonych dokumentach w postaci: umowy leasingu, harmonogramu, deklaracji wekslowej i poręczenia wekslowego, wypowiedzenia umowy leasingowej wraz z pokwitowaniem jego doręczenia, to wszystko tworzy, jedną logiczną całość. Świadek R. M. nie miał żadnych wątpliwości, iż wszelkie dokumenty finansowe do przedmiotowej umowy leasingu, które następnie były weryfikowane w ramach procedury przez (...) pochodziły od R. P.. W tym zakresie relacja R. M. nie pozostawia wątpliwości, że na dokumentach w postaci: zeznania podatkowego, bilansu oraz rachunku zysków i strat, a traktujących o kondycji (...) spółki (...) w okresie(...) (...). – (...)oraz na dzień 30.06.2011 r., a zatem poprzedzający bezpośrednio datę umowy leasingu, a więc dokumenty finansowe (...) (obrazujące obroty, dochód, koszty jego uzyskania, środki trwałe), na tych dokumentach ewidentnie znajdują się podpisy R. P..

Wyjaśnienia oskarżonego w tym przedmiocie są wzajemnie niespójne, sprzeczne i nielogiczne. Z jednej strony oskarżony nie zaprzecza, że podpisywał umowę leasingu, ale z drugiej kwestionuje zarzuty o złej kondycji (...) spółki (...). Tymczasem już sąd w sprawie (...) ponad wszelką wątpliwość ustalił, iż dokumenty finansowe w/w spółki przygotowane przez oskarżonego do leasingu z dokumentami składanymi do urzędów skarbowych zawierały istotne różnice. Bowiem

porównanie deklaracji podatkowych **CIT 8** – złożonej na potrzeby umowy leasingu oraz przedstawionej U. S. w P. pokazało daleko idące różnice. Najistotniejsze to takie, że deklaracja złożona do urzędu skarbowego wskazuje na przychód spółki w danym roku podatkowym rzędu - **48 156,40** złotych, natomiast dochody na poziomie – **6 309,65** złotych. Natomiast z przedstawionej finansującemu (...) wynika, że spółka (...) w tym samym roku podatkowym osiągnęła przychody na poziomie **1 696 202,85zł**, a dochód na poziomie **168 107,53** złotych. Różnice są miejsca aż 100 krotnie.

Wniosek jest oczywisty, obroty i dochody spółki zostały zawyżone, podpis pod deklaracją zawierającą dane nierzetelne, sprzeczne z wskazanymi z zeznaniu podatkowym złożonym za dany rok podatkowy w właściwym urzędzie skarbowym - złożył R. P.. Analiza w szczególności dokumentów będących w posiadaniu finansującego (...), związanych z przedmiotowa umową leasingu, wskazuje, że w procesie weryfikacyjnym R. P. przedstawił rachunek zysków i strat oraz bilans półroczne i opatrzone jego podpisem, a takie nie zostały przedstawione urzędowi skarbowemu, co ponad wszelką wątpliwość wynika z pisma Naczelnika U. S.w P. (**akta(...) k. 335**). Oskarżony R. P. miał pełną świadomość złej kondycji (...) spółka (...), czego dobitnym dowodem jest analiza ilości postępowań egzekucyjnych wdrożonych przed podpisaniem przez oskarżonego umowy leasingu z dnia 26.08.2011 roku, gdzie doszło też do zajęcia kont bankowych spółki. Jego postępowanie jest w zasadzie tożsamym zachowaniem, które było już przedmiotem postępowań karnych - (...)Sądu (...) w P.. dotyczących nabycia w formie kredytu, czy leasingu innych pojazdów np. T. A., S. (...). Dlatego nie ma żadnych wątpliwości, iż to oskarżony był

pomysłodawcą, głównym organizatorem tego przedsięwzięcia. Od początku oskarżony miał świadomość złej kondycji finansowej (...), wiedział, iż nie będzie w stanie regulować rat leasingowych, mimo to doprowadził do zawarcia umowy leasingu na pojazd V. (...). Wyjaśnienia oskarżonego R. P. odnośnie kradzieży tego pojazdu V. (...) są nielogiczne i nieprawdziwe. Bowiem jak sam podaje, kradzież pojazdu nie została nigdzie zgłoszona organom ścigania. Również nie występował o odszkodowanie za skradziony w/w pojazd do towarzystwa ubezpieczeniowego z tytułu polisy AC. Takie zachowanie oskarżonego (zniknięcie V. (...)) było podobne do zbytego w niejasnych okolicznościach uprzednio nabytego przez spółkę (...) pojazdu marki S. (...) (finansowanego przez kredyt), wbrew postanowieniom umowy, mimo iż kredyt nie został uiszczony. Oskarżony R. P. co do tego pojazdu dokonał zaś zgłoszenia fikcyjnej kradzieży tak do ubezpieczyciela, jak i organów ścigania (uzasadnienie wyroku Sądu (...) w P. w sprawie (...), uzasadnienie wyroku Sądu (...) w P. w sprawie (...)).

Opierając się o tak zgromadzony materiał dowodowy Sąd przypisał oskarżonemu R. P. popełnienie czynu polegającego na tym, że

w dniu 26 sierpnia 2011 roku w miejscowości G., powiat (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził finansującego spółkę (...) Sp. z o.o. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 64 000 złotych w ten sposób, że będąc Prokurentem w firmie (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. M. nr (...)gm. G., zawarł ze spółką (...) Sp. z o.o. w G. umowę leasingu nr (...) z dn. (...) roku na zakup samochodu marki V. (...) nr rej. (...) bez zamiaru jego spłaty, a następnie przywłaszczył sobie w/w pojazd czym doprowadził (...) Sp. z o.o. w G. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w przedmiotowej kwocie, czym wyczerpał dyspozycję **art. 286 § 1 kk w zb. z art. 284§ 2 kk w zw. z art. 11§ 2 kk**

Istota przestępstwa określonego w **art. 286 § 1 kk**, jako doprowadzenie do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem, sprowadza się do trzech wymienionych w tym przepisie sposobów:

- wprowadzenie w błąd,

- wyzyskanie błędu,

- wyzyskanie niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Jeżeli chodzi o dwa pierwsze sposoby działania, to zawsze przy ich stosowaniu warunkiem zrealizowania skutku jest błąd po stronie pokrzywdzonego. Może to być błąd co do osoby, błąd co do rzeczy, błąd co do zjawiska lub zdarzenia. W sytuacji wprowadzenia w błąd sprawca wywołuje w świadomości pokrzywdzonego fałszywe wyobrażenie /rozbieżność między rzeczywistością/, zaś w przypadku wyzyskania błędu ta rozbieżność już istnieje, a sprawca nie koryguje jej, lecz korzysta z tego błędu dla uzyskania przez siebie, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, niekorzystnej dla pokrzywdzonego decyzji majątkowej (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 02 grudnia 2002 roku sygn. akt. IV KKN 135/00).

Przepis art. 286 § 1 k.k. nie wymaga, aby dla wprowadzenia w błąd sprawca podejmował szczególne czynności, polegające na działaniu podstępny lub chytrym. Dla uznania, iż mamy do czynienia z wprowadzeniem w błąd,

wystarczające jest każde, jakiegokolwiek działanie, które może doprowadzić do powstania błędnego wyobrażenia o rzeczywistości u osoby rozporządzającej mieniem (vide: wyrok SN z 26 czerwca 2003 r., V KK 324/02, LEX nr 80291). Wprowadzenie w błąd dotyczyć musi natomiast istotnych okoliczności danej sprawy, które mogą mieć wpływ na podjęcie decyzji o rozporządzeniu mieniem. Innymi słowy, działanie mające na celu wywołanie błędu odnosić się musi do okoliczności powodującej, że rozporządzenie mieniem ma charakter niekorzystny (vide wyrok SN z 28 czerwca 2000 r., III KKN 86/98, OSP 2001, z. 1, poz. 10; wyrok SN z 30 sierpnia 2000 r., V KKN 267/00, OSP 2001, z. 3, poz. 51).

Występek opisany w art. 286 § 1 kk jest przestępstwem skutkowym. Skutkiem działania sprawcy jest rozporządzenie przez pokrzywdzonego mieniem. Jak podnosi się w literaturze przedmiotu, pojęcie "rozporządzenia mieniem" rozumieć należy na gruncie art. 286 § 1 kk autonomicznie. Przez rozporządzenie mieniem rozumieć należy wszelkie czynności prowadzące do zmiany stanu majątkowego, w szczególności zmiany we władaniu mieniem (por. W. Cieślak, Rozporządzenie mieniem jako znamię wymuszenia rozbójniczego, s. 53; T. Oczkowski, Oszustwo jako przestępstwo majątkowe i gospodarcze, s. 65). Rozporządzenie mieniem może nastąpić we wszelkich formach przewidzianych przez przepisy prawa, a więc zarówno takich, które przyjmują postać czynności rozporządzających w rozumieniu prawa cywilnego, jak i takich, które sprowadzają się do czynności zobowiązujących lub czynności zobowiązująco-rozporządzających. Odnosząc się do pojęcia rozporządzenia mieniem SN stwierdził, że "rozporządzenie mieniem w rozumieniu art. 264 k.k. z 1932 r. nie oznacza jedynie dyspozycji o skutkach rzeczowych; wystarczy nawet rozporządzenie o skutkach obligacyjnych" (Zbiór Orzeczeń Sądu Najwyższego Izby II Karnej 1932, nr 11, poz. 215).

Działanie sprawcy znamionuje nadto określony cel – osiągnięcie korzyści majątkowej. Dla realizacji znamienia działania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, sprawca bynajmniej nie musi dążyć do przywłaszczenia mienia stanowiącego przedmiot oszukańczych zabiegów, wystarczy, że zamierza osiągnąć korzyść majątkową wynikającą z niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez osobę czy inny podmiot wprowadzony w błąd (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 2002 roku sygn. akt III KK 230/02).

Po drugie przywłaszczenie polega na rozporządzaniu rzeczą, która już uprzednio znajdowała się w posiadaniu przywłaszczającego. Przywłaszczeniem w rozumieniu kodeksu karnego jest bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie rzeczą ruchomą znajdującą się w posiadaniu sprawcy przez włączenie jej do swego majątku i powiększenie w ten sposób swojego stanu posiadania lub stanu posiadania innej osoby albo wykonywanie w inny sposób w stosunku do rzeczy ruchomej uprawnień właścicielskich, bądź też przeznaczenie jej na cel inny niż przekazanie właścicielowi (por. wyrok SN z 6 stycznia 1978 r., V KR 197/77, OSNPG 1978, nr 6, poz. 64; wyrok SA w Lublinie z 3 grudnia 1998 r., II Aka 176/98, Apelacja Lubelska 1999, nr 2, poz. 11, wyrok SA w Krakowie z 21 listopada 1996 r., II Aka 273/96, KZS 1996, z. 11-12, poz. 28).

Ze względu na fakt władania (posiadania) rzeczą przez przywłaszczającego przed dokonaniem przywłaszczenia, samo przywłaszczenie musi zostać przez niego w odpowiedni sposób zmanifestowane na zewnątrz. Owo uzewnętrznienie przywłaszczenia przyjmować musi postać zachowania, uniemożliwiającego osobie, której przysługuje odpowiednie prawo do rzeczy, swobodne nią rozporządzanie. Sprawca dla dokonania tego przestępstwa musi podjąć jedną chociażby czynność w stosunku do rzeczy ruchomej, która wskazuje, iż traktuje on rzecz lub prawo majątkowego tak jakby był właścicielem (por. O. Górniok (w:) System prawa karnego..., s. 411; S. Śliwiński, Prawo karne materialne. Część szczególna, Warszawa 1948, s. 261). Przywłaszczenie wyrażać się może w rozmaitych formach, które dostatecznie wyraźnie symbolizują zerwanie przez sprawcę więzi łączącej cudzą rzecz z jej właścicielem i włączenie tej rzeczy do majątku sprawcy lub traktowanie tej rzeczy w inny sposób, jako swojej własności (por. W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 615).

Element powierzenia rzeczy przez osobę uprawnioną sprawcy, pozwala na ocenę, iż w realiach tej sprawy mamy do czynienia z występkem sprzeniewierzenia (art. 284 § 2 kk), typem kwalifikowanym przestępstwa przywłaszczenia.

Powierzenie rzeczy ruchomej polega na przekazaniu władztwa nad rzeczą sprawcy, z zastrzeżeniem jej zwrotu właścicielowi (posiadaczowi) lub osobie posiadającej inne prawo do rzeczy. Powierzenie oznacza więc przeniesienie

władztwa nad rzeczą z uprawnionego na sprawcę bez prawa rozporządzania nim jak swoją własnością, z jednoczesnym konkretnym oznaczeniem sposobu jego wykonywania przez osobę, której rzecz jest powierzana (por. J. Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 456; O. Górniok (w:) System prawa karnego..., s. 413; W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 617). Rzecz ruchoma może zostać przekazana z jednoczesnym upoważnieniem sprawcy do czynienia z niej użytku (użyczenie lub wynajęcie rzeczy) lub bez takiego uprawnienia (np. oddanie w depozyt, zastaw) albo z poleceniem postępowania z rzeczą w określony przez przekazującego sposób (np. wręczenie pieniędzy z poleceniem wpłacenia ich na określone konto).

Dla odpowiedzialności karnej na podstawie art. 284 § 2 k.k. nie jest konieczne powierzenie rzeczy poprzez zachowanie szczególnej formy prawnej, jak również nie jest wymagane, aby powierzający określił precyzyjnie zakres uprawnień i obowiązków osoby, której rzecz jest przekazywana. Istotne jest natomiast to, by z okoliczności towarzyszących powierzeniu wynikało, że rzecz jest przekazywana jedynie czasowo bez prawa dysponowania, w tym w szczególności prawa rozporządzania rzeczą jak własną.

Przenosząc powyższe rozważania natury teoretyczno-prawnej na grunt przedmiotowej sprawy. Nie ulega wątpliwości, że umowę leasingu nr (...) z dn. (...) z finansującym (...) spółka z o.o. w G.. (...) zawarła w imieniu spółki (...) spółki z o.o. w K. M. – prezes spółki K. P., a R. P. będący wiceprezesem w/w spółki oraz jej prokurentem, podpisał się na przedmiotowej umowie leasingu. Przedmiotem leasingu był samochód osobowy V. (...). Wartość umowy leasingu została ustalona na kwotę 44 000 złotych, czynsz wstępny - 8 118 złotych, wkład gwarancyjny - 8 118 złotych, opłata manipulacyjna 1 082,40 złotych.

Spółka reprezentowana przez drugiego członka zarządu (wiceprezesa), prokurenta R. P. zaciągnęła zobowiązanie, którego skutkiem - po stronie korzystającego (spółki) był obowiązek regulowania rat leasingowych, których wysokość oraz terminy spłat finansujący (spółka (...) spółka z o.o. w G.) określił w harmonogramie spłat, stanowiącym załącznik nr 1 do umowy leasingu z dnia (...) roku, poczynając od (...) (akta (...) k. 6).

Poza sporem jest to, że oskarżony nie wpłacił żadnej raty, co – jak wskazują zeznania G. S. oraz dokument z dnia 24.10.2011 r. – było powodem wypowiedzenia przez finansującego przedmiotowej umowy. Stosownie bowiem do § 23 pkt b Ogólnych warunków Umowy Leasingu obowiązujących w (...) sp z o.o. w G. - zwłoka z zapłatą co najmniej jednej raty leasingowej i brak opłaty zaległości w terminie 7 dni od pisemnego wezwania do zapłaty, stanowi samodzielną przesłankę do wypowiedzenia umowy leasingu. Oskarżony już w chwili podpisywania umowy nie miał zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania. To on użytkował wyłącznie przedmiot leasingu, to on rozporządził pojazdem w nieznanym sposób, wbrew jego twierdzeniom o „rzekomej kradzieży”, niezgodnie z zawartą umową leasingu. Wyjaśnienia oskarżonego były całkowicie niewiarygodne. Faktem jest tylko, iż pokrzywdzony nie odzyskał pojazdu.

Oskarżony bez udziału swojej siostry K. P. jako współsprawcy, bez ich porozumienia, współdziałania, odegranej przez nią roli nie tylko w tej przedmiotowej sprawie nie osiągnąłby celu jakim było zawarcie umowy leasingu na pojazd przez niego wybrany V. (...). Dlatego Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 kk oraz art. 284 § 2 kk przyjmując, że działał wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą K. P..

Wina oskarżonego co do występku oszustwa i przywłaszczenia została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim (w celu osiągnięcia korzyści majątkowej), podejmując działania opisane w zarzucie zamiar swój zrealizował.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości zarzucanego oskarżonemu czynu, który uznano za znaczny, Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynów, jak również postać zamiaru i motywację sprawcy.

Przy wymiarze kary na niekorzyść oskarżonego Sąd przyjął:

- uprzednią kilkakrotną karalność za przestępstwa p-ko mieniu, w tym oszustwa,

- pełna premedytację oskarżonego w osiągnięciu celu – uzyskania korzyści majątkowej, wręcz sposób na „życie”,
- w zasadzie brak jakiegokolwiek skruchy ze strony oskarżonego,
- nagminność tego typu przestępstw zarówno na terenie działalności tutejszego Sądu, jak i całego kraju.

Z tych wszystkich względów Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia zawinienia oskarżonego, okoliczności jego popełnienia i znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynu jest jedynie kara izolacyjna 1 roku pozbawienia wolności.

Kara w tej wysokości spełni zamierzone cele kary w zakresie jej ogólnospołecznego oddziaływania, a jednocześnie uzmysłowi oskarżonemu naganność jego postępowania oraz nieuchronność odpowiedzialności karnej za czyny przestępne. Ponieważ czyn oskarżonego został popełniony w okresie przed dniem 1 lipca 2015 roku Sąd przyjął do podstawy skazania treść art. 4 § 1 kk.

Sąd nie orzekał o obowiązku naprawienia szkody, gdyż ze strony pokrzywdzonego nie został złożony stosowny wniosek. Nadto Sąd nie znalazł podstaw rozstrzygnięcia w tym przedmiocie z urzędu, zwłaszcza że pokrzywdzona spółka dysponuje już tytułem wykonawczym traktującym o należności z umowy leasingu (vide: akta sprawy(...)SR (...)w G. Należy nadto mieć na uwadze treść art. 299 § 1 ksh dający możliwości sięgnięcia do majątku osobistego członka zarządu spółki cywilnej.

Biorąc pod uwagę sytuację oskarżonego, jego pobyt w zakładzie karnym Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w sprawie.

Zmieniono wyrok wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. IV Wydział karny z dnia 11.08.2017r. Sygn. IV Ka 300/17